

[Kelm-Hansen]

for lang tid siden har lagt planer frem, som man for Danmarks vedkommende er med i, og som man støtter med ganske betydelige beløb hvert år. Jeg kan også nævne Brandt-rapporten, der kom for en række år siden under den meget alarmerende overskrift »Program for Overlevelse«, og som pointerede en lang række andre problemer, som er lige så alvorlige som dem, vi drøfter i dag.

Man påpegede, hvordan 20–25 millioner børn under 5 år årligt døde, en tredjedel af dem på grund af diarré sygdomme, dvs. vandbårne sygdomme, fordi der ikke er tilstrækkeligt rent drikkevand. Fjernsynet kan med lige så god ret lave en reportage om dette enkelte problem og skabe den samme stemning i befolkningen for, at nu skal man gøre noget ekstra for vandprojekter.

Eller tag de seks børnedræbere, som man kalder dem: difteritis, polio, kighoste, tb m.v. 5 millioner børn cirka dør hvert år af disse sygdomme, 5 millioner bliver invalideret, og det er noget, som kan bekæmpes med vaccinationsprogrammer. Også det kan man med lige så stor ret lave særprogrammer om og få befolkningen til at sige: det kan vi ikke acceptere, det må der gøres noget ved.

Disse ting understreger, at hovedproblemet ikke nødvendigvis er sulten eller de andre ting, jeg har nævnt her. Hovedproblemet er, at der i den veludviklede del af verden mangler tilstrækkelig politisk vilje til virkelig at sætte de ressourcer ind, som er nødvendige, hvis problemerne skal løses, og det gælder såvel i Vest som i Øst.

Det blev sagt her i et af indlæggene, at Sovjet har import af fødevarer og derfor ikke kan være med, men så kan de sandt for dyden være med på så mange andre områder, når man ser på den måde, de ellers bruger deres penge på. Det, der er hovedproblemet, er mangel på politisk vilje.

Set i dette perspektiv er diskussionen her meget vigtig, og kampagnen, der kører i befolkningen i øjeblikket, er også meget vigtig, for den giver lejlighed til at tage hele det brede problemkompleks op, sådan at vi herhjemme yderligere kan skabe en forstærket indsats for at løse disse problemer, og den kan give os basis for over for en række andre lande, som ligger langt bag os med hensyn til udviklingsbistand, at opfordre til, at de sætter deres bistand i vejret, sådan som det også siges i dagsordenen her i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for en lang række meget saglige indlæg, og det gælder da heldigvis langt de fleste. Jeg synes, der er grund til at rette en særlig tak til fru Helle Degn for et meget sobert og sagligt og, synes jeg, også modigt indlæg, modigt, fordi det var et indlæg, der åbent beskrev mange af de problemer, man møder, når man stilles over for de såkaldt nemme løsninger.

Jeg skal ikke skændes videre med hr. Gade og de andre forespørgere, selv om de har fremturet med deres efter min opfattelse ganske usande påstande. Dertil er sagen for alvorlig, og dette drejer sig jo ikke om, hvorvidt vi skal hjælpe, for det skal vi. Nej, det drejer sig om, hvordan vi hjælper bedst muligt, og med bedst muligt mener jeg selvfølgelig, hvordan de nødlidende får mest muligt ud af det, vi andre har mulighed for og vilje til at stille til deres rådighed.

Der er flere, der har været inde på dette med, at man ikke har villet se problemerne i øjnene, at man først reagerer i det øjeblik, hvor det bliver vist på fjernsynsskærmen.

Hr. Kelm-Hansen har, synes jeg, lige på udmærket vis tilbagevist dette, for ikke blot har vi da været klar over det, men der har så sandelig også været gjort meget, hvilket også er blevet dokumenteret gennem min indledning.

Specielt hr. Pelle Voigt var inde på, at man ikke har været opmærksom på det voksende problem i Sahelområdet, altså problemet med ørkenens udbredelse, og det er ganske enkelt ikke rigtigt. Hvis man følger med i, hvad f.eks. de danske u-landsprojekter handler om, vil man kunne se, at det ikke er rigtigt.

Lad mig nævne, hvad vi har i gang for øjeblikket.

Vi har i Etiopien et træplantningsprojekt, hvortil der er bevilget næsten 49 mill. kr., et ørkenbekæmpelsesprojekt i Mauretanien til over 22 mill. kr., et andet ørkenbekæmpelsesprojekt, også i Mauretanien, det såkaldte grønne bælte, 4½ mill. kr., sandflugtsbekæmpelse i Somalia 11 mill. kr., en række træbesparende foranstaltninger i Senegal 5 mill. kr., træbesparende foranstaltninger i Gambia og i Sudan, tilsammen 10 mill. kr. Vi har altså allerede bevilget 102 mill. kr. til projekter til bekæmpelse af ørkenens udbredelse, og så